

toge Arveloven, hvoraf jeg iforgaars hørte, at Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) endnu bestandig gjør sig en Fortjeneste; ja, jeg kunde begribe, at hvis de samme, der ved at vedtage Indskrænkingsloven have i det første Alternativ opgivet Rigsdagens constitutionelle Indflydelse paa den tilkommende Fællesforfatning, hvis de blevde ved at gaae den af dem betraadte Vej, og at saa vi Andre vedbleve at staae imod. Men jeg kan ikke begribe, at de, efterat de have ført os til det Punkt, hvorpaa vi nu ere, kunne ville begynde med en Modstand, der forekommer mig at stride ikke alene imod alle deres Antecedentier, men ogsaa at komme i høieste Maade i urette Tid. Allerede da Indskrænkingsloven første Gang blev behandlet her, jeg troer det var den 20de Jan. 1854, blev det yttret af den nuværende ærede Cultusminister, at, naar Indskrænkingsloven tredje Gang var vedtagen, saa vilde man kun under ganske særegne Omstændigheder kunne sætte sig imod den Fællesforfatningslov, som maatte blive os tilbudt. Han gjorde udtrykkelig og med megen Kraft opmærksom paa, at naar man var kommen saa vidt, kunde man blot under „ganske særegne“ Omstændigheder sige „Nei“ til den Forfatningslov, der vilde fremkomme. Men desuagtet stemte de 53 Herrer dog Nei til vort Endringsforslag, og iblandt dem var ikke alene Opfinderen af det første Alternativ den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning), men ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Kreds, (S. A. Hansen), der nu kæmper saa ivrigt imod det. De stemte for det ulovlige første Alternativ, og efter min Opfattelse opgave de med

det samme Rigsdagens constitutionelle Ret og Myndighed.

De „særegne Omstændigheder“, der nu skulde sætte os istand til at forkaste det foreslagte Fællesforfatningsudkast, maatte, mener jeg, da enten have deres Grund i Udkastets egen Natur eller i andre af selve Udkastet uafhængige Omstændigheder. Rimeligvis vil man hente de „særegne Omstændigheder“, der skulde gjøre det muligt at gaae imod Fællesforfatningsudkastet, fra Udkastet selv, og jeg for mit Vedkommende skal naturligvis ikke benægte, at dette Fællesudkast virkelig har mange Sider og Kanter, hvorfra det forekommer mig, mindst talt, kun meget lidet tiltalende. Jeg for mit Vedkommende skal gjerne og ligesaa stærkt som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) anse imod de af ham igaar opregnede SS, og jeg kunde gjerne lægge en heel Deel til; thi Fællesforfatningsudkastet tiltaler mig, jeg kunde næsten sige i slet ingen Henseende; det skulde da være med Undtagelse af den § — jeg troer § 23 — som nys blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Kreds (H. Hage). — Jeg stoler imidlertid heller ikke paa, at denne Fællesforfatning skal blive af Varighed. Jeg antager, at vi maae ind paa en Fællesforfatning, efter det Standpunkt, hvorpaa Rigsdagens Majoriteter under de tidligere Sessjoner have bragt os; vi maae i det mindste prøve paa en Fællesforfatnings Mulighed; men jeg stoler hverken paa den os nu tilbudte eller paa nogensomhelst anden Fællesforfatnings Varighed og Holdbarhed, stoler ikke mere paa den, end jeg stoler paa natted gammel Is i April Maaned.